

Ponedjeljak, 10. septembar 2007.

Svedoci Ramo Jollaj i SST7/65

Otvorena sednica

Optuženi su pristupili Sudu

Početak u 14.21 h

Molim ustanite. Međunarodni krivični sud za bivšu Jugoslaviju zaseda. Izvolite, sedite.

Predmet broj IT-04-84-T, Tužilaštvo protiv Ramusha Haradinaja i ostalih

SUDIJA ORIE: Hvala. Danas, prema rasporedu bi trebalo da saslušamo svedoka putem video linka. Međutim, za prvog svedoka koji treba da svedoči, još uvek nije rešeno pitanje po zahtevu za izricanje zaštitnih mera, kome se usprotivila Odbrana. Prema tome, pre nego što počnemo sa video vezom, preći ćemo na privatnu sednicu.

(privatna sednica)

sekretar: Časni Sude, opet smo na otvorenoj sednici.

SUDIJA ORIE: Dok smo bili na privatnoj sednici, gospodin Emmerson, mada nije dodao nikakve nove razloge za svoju duboku zabrinutost zbog svedočenja sledećeg svedoka, i to putem video linka . . . Gospodine Guy-Smith izvolite.

ADVOKAT GUY-SMITH: Pa, ja sam ustao da bi se priključio ovoj izraženoj zabrinutosti, koju je izrazio gospodin Emmerson. Ja se priključujem tome ponovo da bi to ušlo u zapisnik.

ADVOKAT HARVEY: Časni Sude, vi naravno shvatate da se i ja priključujem svojim kolegama i pridružujem se njihovoj zabrinutosti.

SUDIJA ORIE: Kao što sam već rekao, uložen je zahtev za zaštitne mere. Sada ćemo preći na privatnu sednicu.

(privatna sednica)

sekretar: Časni Sude, opet smo na otvorenoj sednici.

SUDIJA ORIE: Hvala sekretaru. Dakle, Pretresno veće će razmotriti zahtev za dodelu zaštitnih mera. Ne očekujemo da će to dugo trajati. Prekidamo sa radom. Molimo strane da ostanu u sudnici.

Fond za humanitarno pravo
dokumentovanje i pamćenje

(pauza)

(privatna sednica)

sekretar: Časni Sude, opet smo na otvorenoj sednici.

SUDIJA ORIE: Hvala

SVEDOK JOLLAJ: U redu, časni Sude.

SUDIJA ORIE: Gospodine Di Fazio, ... možda da, ipak, pre objasnim svedoku. Svedoče, sada će vas ispitivati gospodin Di Fazio, zastupnik Tužilaštva. Molim vas da dobro slušate njegova pitanja i da mu odgovorite. Gospodine Di Fazio izvolite.

svedok: Ramo Jollaj

TUŽILAC DI FAZIO – PITANJE: Hvala.

SVEDOK JOLLAJ – ODGOVOR: Da. Izvolite.

GLAVNO ISPITIVANJE: TUŽILAC DI FAZIO

TUŽILAC DI FAZIO – PITANJE: Hteo bih da vas pitam, gospodine Jollaj, nekoliko pitanja o vama. Recite gde ste živeli u proleće 1998. godine?

SVEDOK JOLLAJ – ODGOVOR: U Glođanu/Gllogjan.

TUŽILAC DI FAZIO – PITANJE: Koliko dugo je vaša porodica živela u tom mestu?

SVEDOK JOLLAJ – ODGOVOR: Dugo. Moj pradeda, deda, svi su oni živeli tamo.

TUŽILAC DI FAZIO – PITANJE: Da li ste imali kuću u Glođanu/Gllogjan?

SVEDOK JOLLAJ – ODGOVOR: Da. Da, to je bila nova kuća. Tek smo je izgradili.

TUŽILAC DI FAZIO – PITANJE: Kada ste je izgradili?

SVEDOK JOLLAJ – ODGOVOR: Počeo sam da je gradim 1982. Od 1982. pa do momenta kada sam otišao, novac sam trošio na izgradnju te kuće. Radio sam kako bih izgradio tu kuću.

TUŽILAC DI FAZIO – PITANJE: A čije je zemljište na kojem se nalazila kuća?

SVEDOK JOLLAJ – ODGOVOR: Moj otac je kupio to zemljište. Pripadalo je mom ocu.

TUŽILAC DI FAZIO – PITANJE: Da li ste znali za porodicu Haradinaj, u Glođanu/Gllogjan?

SVEDOK JOLLAJ – ODGOVOR: Da. Poznajem ih, oni su komšije. Moja je kuća na zemljištu Ramushevog ujaka.

TUŽILAC DI FAZIO – PITANJE: A kako se on zove?

SVEDOK JOLLAJ – ODGOVOR: Pitate kad sam kupio zemljište?

TUŽILAC DI FAZIO – PITANJE: Kako se zove taj ujak?

SVEDOK JOLLAJ – ODGOVOR: On se zove Azem Iziri Haradinaj.

SUDIJA ORIE: Gospodine Di Fazio, ovo čije je vlasništvo te zemlje, će stvoriti veću zbrku.

TUŽILAC DI FAZIO: Pa, neću ići u sve pojedinosti. Samo me zanima više kako su objekti postavljeni.

SUDIJA ORIE: Izvolite, nastavite.

TUŽILAC DI FAZIO – PITANJE: Koliko je vaša kuća udaljena od kuće Haradinajevih?

SVEDOK JOLLAJ – ODGOVOR: Da li me sada pitate za kuću Ramushevog ujaka, od koga sam kupio zemljište ili me pitate za Ramushevku kuću?

TUŽILAC DI FAZIO – PITANJE: Zanima me Ramusheva kuća. Koliko je vaša kuća udaljena od kuće koju zovete Ramushevom?

SVEDOK JOLLAJ – ODGOVOR: Ramusheva kuća je usred sela, oko 200 ili 300 metara od moje kuće. I onda su se malo spustili. Nije daleko od mesta gde ja živim.

TUŽILAC DI FAZIO – PITANJE: U redu. Prisetite se sada, dakle, proleća 1998. godine. Rekli ste da su se oni preselili malo niže.

SVEDOK JOLLAJ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC DI FAZIO – PITANJE: U proleće, dakle, u prvim mesecima 1998, koliko je tada vaša kuća bila udaljena od Ramusheve kuće?

SVEDOK JOLLAJ – ODGOVOR: Ne mogu tačno da objasnim koliko je udaljena. Ranije je njegova kuća bila usred sela, a kasnije su se preselili na jedno mesto koje je bliže Dubravi/Dubravě. Ne mogu vam reći koliko je to metara. Nema kilometar. To je u metrima udaljeno.

TUŽILAC DI FAZIO – PITANJE: U redu. Ranije ste nam rekli da je Ramusheva kuća usred sela, 200 do 300 metara udaljena od vaše kuće. Kada ste nam to rekli, da li ste govorili ...

SVEDOK JOLLAJ – ODGOVOR: Da, tako je.

TUŽILAC DI FAZIO – PITANJE: Da li je to bila udaljenost od vaše kuće do njegove kuće, u proleće 1998? Dakle, 200 do 300 metara.

SVEDOK JOLLAJ – ODGOVOR: Da. Da, siguran sam. Nisam siguran koje se godine preselio u ovu drugu kuću, Ramush, njegov otac. Ja sam radio za Ramusha i njegovog oca, imali

smo dobre odnose, nije bilo nikakvih trvenja, jedni drugima smo pomagali. I moji sinovi isto, nije bilo nikakvih sukoba među nama, sve do rata.

SUDIJA ORIE: Gospodine Di Fazio, tih 200 do 300 metara su bili, kada je svedok odgovarao, u vezi sa onom kućom u središtu sela. Sada imamo 200, 300 metara do nove kuće, gde se ovaj preselio, mada je svedok rekao da ne zna kada su se oni tačno preselili u tu novu kuću. Meni je to sve prilično nejasno. Ima još jedno pitanje. Ja ne znam gde je svedok u to vreme živio. Ako strane možda znaju, udaljenosti su nešto oko čega bi se između strana mogao postići sporazum.

TUŽILAC DI FAZIO: Pa, to je možda moguće. Ja nisam razgovarao o tome. Nisam ni mislio da će to biti sporno, da tražim od Odbrane da li se možemo saglasiti.

SUDIJA ORIE: Na osnovu izjave se može videti da su udaljenosti sa kojih se nešto može videti, relevantne. Dakle, želeli bismo to jasno da shvatimo. Ne znam da li ima fotografija. Ne znam da li možemo tražiti od svedoka da identifikuje gde mu se tada nalazila kuća. Pretresno veće je čulo i druge dokaze o tome gde se nalazi kuća Haradinaja, ali bi možda bilo korisno ...

ADVOKAT EMMERSON: Mogu li samo da kažem.

SUDIJA ORIE: Da.

ADVOKAT EMMERSON: ... da bih ja mogao da kažem gde se, koliko mi razumemo, nalazi porodična kuća ovog svedoka. Ali, ne bih želeo da, umesto od svedoka, Pretresno veće to čuje od mene, jer želimo da svedok o tome sam govori. To se direktno tiče ...

SUDIJA ORIE: Razumem. Postoje konkretni razlozi zašto se niste saglasili o tim pitanjima. Gospodine Di Fazio, dajte pokušajte, što više da razjasnite gde se nalazila kuća i gde su živeli svedok i njegov porodica.

TUŽILAC DI FAZIO: Hvala.

TUŽILAC DI FAZIO – PITANJE: Rekli ste da je porodica Haradinaj živela usred sela i da su se kasnije preselili. Je li tako? Od te dve njihove kuće, one u sredini sela i one druge, u koju su se preselili, koja je bila bliža vašoj kući?

SVEDOK JOLLAJ – ODGOVOR: Kuća Ramushevog ujaka je bila bliže meni, možda 50 metara. Ramush je bio nešto dalje. Ne mogu vam reći koliko je to tačno metara bilo. On je bio bliže centru sela, ne znam šta bih rekao. Rekao bih da je to bliže centru sela i imaju kuću gde su kasnije preselili, koja je bliže Dubravi/Dubravě, tamo mu je ujak. A Ramusheva kuća je, otprilike, 100 metara odatle. Kao što rekao, ne mogu vam reći koliko tačno metara je to udaljeno.

TUŽILAC DI FAZIO – PITANJE: Zanimarimo sada sve Ramusheve ujake. Zaboravimo sve osim Ramusha, Ramusha Haradinaja. Koncentrišemo se sada na njega. Razmislite o njegovoj kući. Gde je on živio? Dakle, ne njegovi ujaci i rođaci, nego Ramush Haradinaj. Gde je on živio u proleće 1998?

SVEDOK JOLLAJ – ODGOVOR: 1998. Ramush je živeo nešto niže dole. Otišao je iz one kuće u centru sela i otišao niže, više prema Dubravi/Dubravë, na mesto između Dubrave/Dubravë i Glođana/Gllogjan. To je tamo gde prestaje Dubrava/Dubravë.

TUŽILAC DI FAZIO – PITANJE: Hvala.

SVEDOK JOLLAJ – ODGOVOR: Nema na čemu.

TUŽILAC DI FAZIO: Ako je Pretresno veće zadovoljno, prešao bih dalje.

SUDIJA ORIE: Ali, ja bih želeo da znam gde je živeo svedok, kako bismo mogli da utvrdimo koje su udaljenosti. Svedoče, recite nam, da li ste vi u to vreme živeli u samom selu Glođanu/Gllogjan, ili ste živeli izvan sela?

SVEDOK JOLLAJ: Ja sam živeo u Glođanu/Gllogjan, ja nisam ni odlazio iz Glođana/Gllogjan. Tek kad je počeo rat, onda sam samovoljno otišao. Morao sam da odem za Đakovicu/Gjakovë, jer mi je žena bila u bolnici, a moja porodica je ostala u selu. Kao što sam rekao, ja nikad nisam ni otišao iz sela.

SUDIJA ORIE: Hteo bih da znam da li ste živeli u centru sela?

SVEDOK JOLLAJ: Ja? Ja nisam stanovao u centru sela. Bio sam dalje od centra sela, ne baš jako daleko. To je onaj put koji vodi do Šaptelja/Shaptej, od samog centra Glođana/Gllogjan. Znači, od centra Glođana/Gllogjan put vodi do Šaptelja/Shaptej. Šaptelj/Shaptej je samo 10 minuta peške. Od centra Glođana/Gllogjan do moje kuće udaljenost je nekih 200 metara. To je celokupna udaljenost između moje kuće i centra sela.

SUDIJA ORIE: Ako dođete u selo iz smera Rznića/Irznîq, jel me pratite, i ukoliko ...

SVEDOK JOLLAJ: Da, pratim vas.

SUDIJA ORIE: Znači, iz tog pravca, ako želite da idete u Dubravu/Dubravë, da li iz centra sela treba da skrenete na desno? Iz Rznića/Irznîq. . .

SVEDOK JOLLAJ: Jeste, u pravu ste. Morate da skrenete desno, kako biste stigli do Dubrave/Dubravë.

SUDIJA ORIE: A da biste došli do vaše kuće, da li idete tim istim putem, znači, skrenete desno iz sela ili idete nekim drugim putem?

SVEDOK JOLLAJ: Ne, na levo se ide. Morate da skrenete levo iz centra, a veoma je blizu.

SUDIJA ORIE: Dobro. Sad nam je jasno. Kada skrenete levo, koliko je udaljeno, koliko minuta još treba da pešačite?

SVEDOK JOLLAJ: Do moje kuće?

SUDIJA ORIE: Da

SVEDOK JOLLAJ: Pet minuta, ni toliko. Veoma je blizu.

SUDIJA ORIE: Moguće je sasvim da bi se na jednom od avionskih snimaka mesta koji imamo, moglo otprilike naći gde se nalazi kuća svedoka, gospodine Di Fazio. Pošto je, koliko ja shvatam, to prilično udaljeno od one kuće za koju smo kasnije saznali da je kuća gospodina Haradinaja, odnosno da je u to vreme bila njegova kuća. Ali, ostavljam to na vama, gospodine Di Fazio. Izvolite nastavite. U svakom slučaju, Pretresno veće bi htelo da se ova situacija razjasni.

TUŽILAC DI FAZIO: Videćemo da li može ovaj avio snimak da se obezbedi.

SUDIJA ORIE: Pa nije to baš nužno, imamo i ove avionske snimke, svih ovih kuća, No hteo bih da vam skrenem pažnju na broj U0143045, jer ne mogu da isključim tu mogućnost... Ne znam da li je to dokazni predmet ili ne. No, u svakom slučaju nastavite.

TUŽILAC DI FAZIO: Videću da li to možemo da dobijemo na našem ekranu. Ja ću da idem dalje.

(Pretresno veće se savetuje)

TUŽILAC DI FAZIO: Hvala.

SUDIJA ORIE: Izvolite nastavite.

TUŽILAC DI FAZIO – PITANJE: Hteo bih da vas pitam nešto u vezi s vašim poznavanjem porodice Haradinaj. Možete li nam reći koliko ste ih dugo poznavali tada, te 1998godine?

SVEDOK JOLLAJ - ODGOVOR: Pa, da vam pravo kažem, 1998. godine nisam imao prilike često da vidim Ramusha, da se sa njim susrećem. Video sam ga pre nego što je OVK obukla uniforme, tada sam ga viđao, dolazio bi kod mene kući, ali mene baš nije mnogo zanimalo šta radi OVK. Ono što znam je da je bio obuzet sa OVK, da je nosio uniformu. Viđao bih ga kako prolazi ulicom. Ja bih gledao svoja posla, nije me zanimalo to šta on radi, on je imao svoja posla, ja sam imao svoja posla i nije me interesovalo.

TUŽILAC DI FAZIO – PITANJE: Da li ste ga poznavali kad je bio dete?

SVEDOK JOLLAJ - ODGOVOR: Jesam. Od malih nogu, on je bio švrća, jer moj sin i Ramush su zajedno odrasli, od tih najmanjih nogu. Poznavali smo se, porodice su se poznavale i stričevi i drugi.

TUŽILAC DI FAZIO – PITANJE: Hvala. A oca, da li ste mu oca poznavali?

SVEDOK JOLLAJ - ODGOVOR: Jesam. Znam njegovog oca, sedeo sam sa njim, zajedno smo jeli, pili i radili smo zajedno u poljoprivednoj zadruzi.

TUŽILAC DI FAZIO – PITANJE: Hvala. Molim vas recite nam, ukoliko znate, da li je 1998. godine Ramush živeo u istoj kući sa svojim ocem?

SVEDOK JOLLAJ - ODGOVOR: Da vam pravo kažem, ne znam, nisam siguran, a ne mogu vam govoriti o stvarima za koje ništa ne znam, i nemojte mi, molim vas, postavljati pitanja o stvarima o kojima ništa ne znam.

TUŽILAC DI FAZIO: Može li svedoku da pokaže D13P.

TUŽILAC DI FAZIO – PITANJE: Molim vas svedoče, pogledajte ovu fotografiju koja će vam se sad prikazati na ekranu ispred vas.

SVEDOK JOLLAJ - ODGOVOR: Na ekranu?

TUŽILAC DI FAZIO – PITANJE: Da. No, kažu mi da to tehnički nije izvodljivo.

TUŽILAC DI FAZIO: Onda ćemo morati da donesemo fotografiju na papiru tokom pauze. Časni Sude, u međuvremenu, ja ću da nastavim sa svojim ispitivanjem, a videću da li mogu da obezbedim slanje fotografije, da to neko od našeg osoblja uradi.

SUDIJA ORIE: Znači, ovo što mi imamo ispred sebe ne može da se njemu prikaže?

TUŽILAC DI FAZIO: Da, tako mi kažu.

(Tužilaštvo se savetuje)

TUŽILAC DI FAZIO – PITANJE: Nemoguće. Da, tako mi kažu, ne može da se prikazaže svedoku na ekranu.

SUDIJA ORIE: Onda izvolite, nastavite.

TUŽILAC DI FAZIO: Hvala.

TUŽILAC DI FAZIO – PITANJE: Svedoče, da li ste znali jednog gospodina, Srbina, koji se zvao Otović?

SVEDOK JOLLAJ - ODGOVOR: Znam Otovića i dobro sam ga poznao, zajedno smo radili.

TUŽILAC DI FAZIO – PITANJE: Čime se on bavio?

SVEDOK JOLLAJ - ODGOVOR: Otović je bio policajac i radio je u Dečanima/Dečan, u policijskoj stanici, a iz Dečana/Dečan su došli u Rznić/Irznij i radili u Rzniću i dobro ga znam.

TUŽILAC DI FAZIO – PITANJE: Da li je on ubijen 1998. godine?

SVEDOK JOLLAJ - ODGOVOR: Jeste, ubijen je. Otović je ubijen. I to ispred Ramusheve kapije.

TUŽILAC DI FAZIO – PITANJE: Molim vas, samo sačekajte. To ću vas pitati kasnije, ali ne sada. Na koji dan je ubijen, da li možete da se setite datuma?

SVEDOK JOLLAJ - ODGOVOR: Ne mogu. Iskreno govoreći, ne mogu da se setim datuma. Nisam obraćao pažnju na datume i slične stvari, tada.

TUŽILAC DI FAZIO – PITANJE: Zahvaljujem. Znači, odgovor je ne. Da li se sećate koje je godišnje doba bilo?

SVEDOK JOLLAJ - ODGOVOR: Bilo je leto.

TUŽILAC DI FAZIO – PITANJE: Hvala. Molim vas, sada, prisetite se perioda dva meseca pre vremena kada je ubijen. Da li ste tada živeli u Glođanu/Gllogjan?

SVEDOK JOLLAJ - ODGOVOR: Jesam, jesam.

TUŽILAC DI FAZIO – PITANJE: Da li ste u to vreme imali prilike da vidite saobraćaj koji bi se noću odvijao u pravcu sela i iz sela?

SVEDOK JOLLAJ - ODGOVOR: Pa, ne znam baš za noći. Ja sam radio non-stop, ali sam čuo od omladine da se takve stvari dešavaju, odnosno da Srbi, policija u uniformi dolazi i da zlostavlja narod. Meni se to nije desilo. Bilo je slučajeva o kojima sam čuo, slučajeva da su nosili policijske uniforme, da su zaustavljali ljude, a meni se to nikada nije desilo.

TUŽILAC DI FAZIO – PITANJE: Molim vas da usporite malo i što kraće odgovarate. Biće i vama, a i meni lakše.

SVEDOK JOLLAJ - ODGOVOR: Shvatam. U redu.

TUŽILAC DI FAZIO – PITANJE: Znači, biće nam svima lakše. Setite se, znači, onog vremena, dve meseca pre nego što je ovaj Otović ubijen. Ono što mene zanima je sledeće: da li ste tokom ta dva meseca, tokom tog vremenskog perioda, ikada imali priliku da vidite vozila, odnosno saobraćanje u selo i iz sela. Da li se to ikad događalo, da ulaze vozila u selo i izlaze iz sela, noću. Da li ste vi imali priliku da to ikada vidite?

ADVOKAT GUY-SMITH: Izvinjavam se.

SUDIJA ORIE: Samo jedan sekund.

ADVOKAT GUY-SMITH: Mislim da je pitanje ...

SVEDOK JOLLAJ: Bilo je...

SUDIJA ORIE: Molim vas sačekajte pre nego što odgovorite na pitanje.

ADVOKAT GUY-SMITH: Mislim da je pitanje, kako je sada postavljeno, prilično nejasno, „da li je imao priliku da vidi“, on je već rekao da nije video nikakav takav saobraćaj i to je rekao u svom prethodnom odgovoru i mislim da, ovako, kako je gospodin Di Fazio formulisao pitanje, da je ono prilično nejasno.

SVEDOK JOLLAJ: Nisam video.

TUŽILAC DI FAZIO: U redu.

SUDIJA ORIE: To manje više razrešava ovo pitanje. Možemo da nastavimo.

ADVOKAT GUY-SMITH: Mislim da bi trebalo da prestanem da ulažem prigovor na to.

SUDIJA ORIE: Pa, ja ne bih ohrabrivao strane da to dalje čine, gospodine Guz-smith. Izvolite Di Fazio.

TUŽILAC DI FAZIO: U redu.

SUDIJA ORIE: Samo da se obratim prvo svedoku. Molim vas, pažljivo slušajte pitanja i pokušajte da na njih odgovorite kratko i usredsredite se na pitanje. Izvolite, gospodine Di Fazio.

TUŽILAC DI FAZIO: Zahvaljujem, časni Sude.

TUŽILAC DI FAZIO – PITANJE: Idemo dalje. Znači, rekli ste nam da ste poznavali ovog čoveka, koji se prezivao Otović, koji je ubijen. Da li ste videli to kada je on ubijen?

SVEDOK JOLLAJ - ODGOVOR: Jesam.

TUŽILAC DI FAZIO – PITANJE: Da?

SVEDOK JOLLAJ - ODGOVOR: Bio sam blizu. Prolazio sam putem. Dolazio sam iz Đakovice/Gjakovë. Zaustavio sam se, pa sam onda otišao u pravcu potoka, jer sam se uplašio da će i mene ubiti, nisam znao šta se dešava.

TUŽILAC DI FAZIO – PITANJE: Ja ću vas navesti da ispričate tu priču, ali molim vas da to uradite tako što ćete odgovarati na moja pitanja. Vi ćete opisati događaje, one što ste videli, ali samo odgovarajući na moja pitanja, te vas molim da pažljivo slušate šta vas pitam. Tako ćete vi objasniti sudijama šta ste videli i šta se desilo. Prvo, na taj dan, kada je on ubijen, je li to bilo ujutro, u podne ili po podne, kad ste videli da se to dešava Otoviću?

SVEDOK JOLLAJ - ODGOVOR: Bilo je oko 9 ili 10 sati ujutro, nisam baš potpuno siguran, jer nisam imao sat.

TUŽILAC DI FAZIO – PITANJE: U redu. Hvala. Hvala vam. Odgovorili ste na pitanje. Je li bio sâm ili je bio sa drugim policajcima?

SVEDOK JOLLAJ - ODGOVOR: Bio je sa kolegom. . . . Milić je bio sa njim.

TUŽILAC DI FAZIO – PITANJE: Nisam siguran da sam čuo ime. Možete li ga ponoviti, ime kolege?

SVEDOK JOLLAJ - ODGOVOR: Momo Milić. On je iz Paljabarde/ Palabardhë.

TUŽILAC DI FAZIO – PITANJE: Znači, bio je samo sa Momom Milićem ili sa još policajaca? Je li bilo ukupno dvojica ili je bilo više policajaca?

SVEDOK JOLLAJ - ODGOVOR: Dvojica. Ja sam video dvojicu, ne znam da li je bilo drugih, pošto sam ja napustio to mesto.

TUŽILAC DI FAZIO – PITANJE: Zahvaljujem. A policijski auto, da li se nalazio tamo?
SVEDOK JOLLAJ - ODGOVOR: Jeste, bio je jedan auto tamo.

TUŽILAC DI FAZIO – PITANJE: Zahvaljujem. Kada ste videli Otovića i ovog policajca, odnosno njegovog partnera i policijski auto, šta ste vi radili u tom trenutku, šta ste namerali da učinite?

SVEDOK JOLLAJ - ODGOVOR: Kada sam čuo pucnje, ja sam otišao sa tog mesta i nisam otišao kući sve do sledećeg dana, do negde 6, 7 sati ujutro. Bio sam suviše zaplašen da bih otišao kući.

TUŽILAC DI FAZIO – PITANJE: Zahvaljujem. Dobro, da se vratimo ponovo, da malo razjasnimo neke detalje, kako bismo upotpunili celu priču. Koliko ste bili udaljeni, kada ste čuli pucnje? Koliko ste bili daleko od gospodina Otovića, šta mislite?

SVEDOK JOLLAJ - ODGOVOR: Da vam kažem istinu, ne mogu baš da budem precizan. Bio sam veoma blizu Ljubičine kuće kada sam čuo pucnje i mogao sam da vidim policijski auto tamo na putu. A, kako sam već rekao, uplašio sam se kada sam čuo pucnje i preskočio sam jednu ogradu i otišao preko jedne livade. A zatim, posle izvesnog vremena, video sam kako se masa ljudi se okupila odlazeći sa tog mesta idući u Đakovica/Gjakovë.

TUŽILAC DI FAZIO – PITANJE: Kada ste čuli pucnjeve, da li ste videli ko je pucao? Da li ste videli ko je ispalio te hice?

SVEDOK JOLLAJ - ODGOVOR: To je bio Hilmi, Ramushev otac. Policajci su njega nešto pitali, ja nisam ni čuo šta ga pitaju, samo sam čuo pucnjeve. Zatim sam video, sa određene udaljenosti, Hilmija, Ramushevog oca, a nakon pucnjave nisam video više ništa. Video sam kako Ramush sa oružjem izlazi iz kuće. Ali, kako sam već rekao, uplašio sam se da će i mene ubiti. Ja sam otišao sa tog mesta, preko te livade ...

TUŽILAC DI FAZIO – PITANJE: Hvala. Recite Sudu, ovo. Kažete da ste videli Hilmija i da ste videli Ramusha kako izlazi iz kuće sa oružjem. Da li je Hilmi imao oružje?

SVEDOK JOLLAJ - ODGOVOR: Ne, Hilmi nije. Hilmi nije imao oružje. On je došao na vrata, izašao da razgovara sa policijom, a o tome sam, u stvari, kasnije čuo, ja nisam čuo to tada. Nakon pogibije Otovića sam to čuo. Otović je otišao u Ramushev u kuću da ga traži, njegov otac je izašao.

TUŽILAC DI FAZIO – PITANJE: U redu. Bitno je da znamo šta ste vi lično videli svojim očima i šta ste čuli. Znači, hoćemo da napravimo razliku između onoga i da to kažemo časnom Sudu, šta ste vi videli i šta ste čuli. Zato sačekajte da vas ja konkretno pitam, molim vas. Pitanje. Da li ste vi videli ...

SUDIJA ORIE: Izvolite, gospodine Emmerson.

ADVOKAT EMMERSON: Možda je ovo malo preuranjena primedba, ali bih hteo da kažem...

SUDIJA ORIE: Mislite da će ovo biti sugestivno pitanje?

ADVOKAT EMMERSON: Da samo podsetim gospodina Di Fazia da jako pazi kada postavlja ovo pitanje.

SUDIJA ORIE: Gospodine Di Fazio, mogli biste da pristupite ovom pitanju na sistematski način. Prvo da vidimo gde je bio svedok. Mogu li ja da mu postavim nekoliko pitanja? Svedoče, imam nekoliko pitanja za vas. Kada se sve ovo desilo, odakle ste vi došli. Rekli ste, prolazili ste tim putem, odakle ste dolazili.

SVEDOK JOLLAJ: Iz Đakovice/Gjakovë.

SUDIJA ORIE: Da li ste išli peške, da li ste bili na biciklu, kako ste to dolazili iz Đakovice/Gjakovë, do mesta gde se ovo desilo.

SVEDOK JOLLAJ: Ja sam išao kući biciklom.

SUDIJA ORIE: Znači, išli ste kući biciklom. Da li ste bili na glavnom putu između Gramocelja/ Gramacel i Glođana/Gllogjan i kada ste prošli pored kuće, Haradinajeve kuće.

SVEDOK JOLLAJ: Da.

SUDIJA ORIE: Nisam čuo odgovor.

SVEDOK JOLLAJ: Da, da.

SUDIJA ORIE: Rekli ste da ste čuli pucnjeve. Da li ste još uvek bili na biciklu kada ste čuli pucnjeve?

SVEDOK JOLLAJ: Jesam. U stvari, zaustavio sam bicikl i video šta se dešava. Čuo sam pucnjeve, spustio bicikl, preskočio ogradu i preko poljane pobegao. Onda je pucnjava postala žešća i trajala sve do 8 uveče.

SUDIJA ORIE: Čekajte da se vratimo. Trenutak. Prvi put kada ste čuli pucanj, da li ste tada još uvek bili na biciklu?

SVEDOK JOLLAJ: Da, da.

SUDIJA ORIE: Možete li nam reći koliko ste daleko bili kada ste čuli taj prvi pucanj, još uvek na biciklu, od Haradinajeve kuće?

SVEDOK JOLLAJ: Nekih 50 metara sam bio udaljen, manje od 50 metara. Bio sam, u stvari, veoma blizu.

SUDIJA ORIE: I zatim ste sišli sa bicikla, kažete. I, kada ste ostavili bicikl, da li ste otišli na levo ili na desno od puta?

SVEDOK JOLLAJ: Otišao sam u pravcu sela Babaloć/Baballoq, nije ni bilo druge mogućnosti. Nisam mogao nigde drugde da idem. Znači, išao sam u pravcu sela Babaloć/Baballoq, putem koji vodi za Đakovicu/Gjakovë.

SUDIJA ORIE: Možete li nam, jednostavno, koristeći ruke, pokazati u kom smeru ste otišli, od puta?

SVEDOK JOLLAJ: Levo, kako bih išao u selo Babaloć/Baballoq. Išao sam glavnim putem, između Gramocelja/ Gramacel i Glođana/Gllogjan, na desnoj strani, zatim, kada sam došao dovde, krenuo sam levo prema Babaloću/Baballoq.

SUDIJA ORIE: Kada ste napustili taj put, kada ste sišli sa puta, odnosno sa bicikla, kako ste išli? Drugim putem ili ste išli preko poljane?

SVEDOK JOLLAJ: Išao sam preko poljane, nisam se usudio da idem putem. Išao sam preko jedne poljane. Jer, kako sam već rekao, bilo je policijskih kola, počelo je da se puca, situacija je postala vrlo konfuzna i haotična, tako da se nisam usudio da idem putem.

SUDIJA ORIE: Kada ste čuli prvi pucanj, da li je bilo već više od jednog policijskog vozila tamo?

SVEDOK JOLLAJ: Bilo je jedno policijsko vozilo, jedan *Golf*, koji je pripadao Momi Miliću, nije bio policijski auto, nego *Golf*.

SUDIJA ORIE: Znači, kada ste išli preko poljane, vi ste se udaljavali od kuće Haradinaja. Je li to tačno.

SVEDOK JOLLAJ: Jeste, napustio sam to mesto, udaljio sam se, jer sam se plašio da će me ubiti.

SUDIJA ORIE: Koliko ste se udaljili od glavnog puta, na levo i preko poljana.

SVEDOK JOLLAJ: Otišao sam u selo Babaloć/Baballoq.

SUDIJA ORIE: Odmah, ili nakon izvesnog vremena?

SVEDOK JOLLAJ: Posle izvesnog vremena. Jer se nisam usuđivao da odmah krenem. Tu je blizu jedan potok i svi smo mi, žene, deca, se spustili tamo i ostali tamo. Kada se spustilo veče, negde oko 6, 7 uveče, otišli smo u selo Babaloć/Baballoq.

SUDIJA ORIE: Ali, kada ste čuli taj pucanj, kada ste sišli sa bicikla, da li ste se odmah spustili u taj potok ili ste se zadržali, tu negde u blizini Haradinajeve kuće.

SVEDOK JOLLAJ: Odmah sam otišao. Bio sam veoma blizu njihove kuće, između nas je bila jedna livada, te sam mogao sve da vidim, video sam vojsku, video sam kola, sve ste mogli da

vidite sa mesta gde smo se nalazili, a nas je zaklanjalo neko drveće, tako da policija nije mogla da nas vidi. Tamo su se sklonile žene, deca.

SUDIJA ORIE: Da, ali ovo što nam sada pričate, to mora da se kasnije desilo. U početku ste rekli da se tamo nalazilo samo jedno policijsko vozilo.

SVEDOK JOLLAJ: Samo jedno. Ali, nakon što je Otović ubijen, oni su zvali svoju centralu, te su odmah policija i vojska...

SUDIJA ORIE: To mi je jasno, ali ono što bih hteo da mi se kaže je koliko ste duboko zašli u poljanu udaljivši se odmah nakon što ste čuli taj pucanj. Kad ste sišli sa bicikla, vi ste se uputili u poljanu. Dokle ste stigli za tih nekoliko minuta, koliko ste se daleko udaljili od samog puta?

SVEDOK JOLLAJ: Pa, da vam kažem, ne više od 200 metara udaljenosti od tog mesta. Tu se nalazilo jedno dobro mesto za skrivanje. Tu smo se malo zadržali, odmorili i kako rekoh, već, uveče negde oko 6 ili 7, pola 8, ne bih mogao precizno da kažem, pošto nisam gledao koliko je sati, otišli smo u Babaloć/Baballoq i tu smo ostali preko noći, prenoćili, te sam se narednog dana vratio kući i pitao šta se desilo.

SUDIJA ORIE: Tu ću vas zaustaviti. Kada ste se prebacili na tu livadu, da li ste se okrenuli i pogledali put i kuću ili ste samo trčali, kao što ste rekli, nekih 200 metara?

SVEDOK JOLLAJ: Trčali smo što smo brže mogli, jer čuli su se pucnji sa svih strana. Pucalo se iz svih oružja.

SUDIJA ORIE: A to je bilo odmah nakon što ste vi sišli sa svog bicikla.

SVEDOK JOLLAJ: Da. Jer, za 10, 15 minuta došla je policija i vojska u selu.

SUDIJA ORIE: Moram da vas prekinem. Ne govorim od 10 ili 15 minuta, govorim o prvom minutu, nakon, kad ste sišli sa bicikla.

SVEDOK JOLLAJ: Kad sam čuo pucanj iz Ramusheve kuće, ispustio sam bicikl, kao što sam rekao, preskočio preko jedne ograde i krenuo ka Babaloću/Baballoq i onda sam išao jednom livadom, u blizini potoka. Tu sam se zaustavio i sakrio. Ali, tu je bilo još mnogo drugih ljudi koji su pokušavali da pobegnu iz sela, žene, dece. U selu su ostali samo policija i vojska, i ne znam, možda oni, OVK, koji su se borili sa vojskom i policijom.

SUDIJA ORIE: Gospodine Di Fazio, znam da smo vam oduzeli nešto vremena. Sada bi trebalo da imamo pauzu.

TUŽILAC DI FAZIO: Pa, ako je moguće ja bih molio da sada imamo pauzu, jer bih hteo malo da pogledam transkript, pa da onda nastavim sa ispitivanjem. A, takođe, sam obavešten, da ću možda moći da pokažem onu sliku. U toku pauze bi trebalo da dobijem pomoć u tom pogledu.

SUDIJA ORIE: S obzirom na poslednja dva odgovora, ne znam, naravno, šta još imate u vidu. Ukoliko ima nešto što ste hteli da ispitajte o kući svedoka i kući Haradinaja, gde su se tačno nalazile, itd.

TUŽILAC DI FAZIO: Pa, mogu samo da vam obećam da ću učiniti sve od sebe.

SUDIJA ORIE: Razumem. Gospodine Emmerson.

ADVOKAT EMMERSON: Neposredno pre pauze, pre nego što ste vi, časni Sude počeli da ispitujete svedoka, on je u jednom odgovoru gospodinu Di Fazu rekao, da, kada je čuo pucnjeve, da se nalazio u blizini Ljubičine kuće i pitam se, da li to može da nam se potvrdi.

SUDIJA ORIE: Pa, nemam ništa protiv da se to ispita, ukoliko će to pojasniti stvar. Čini se da je to jedno vrlo konkretno pitanje. No, možemo da sačekamo nakon pauze da se to ispita. Svedoče Jollaj, sada ćemo napraviti pauzu od 25 minuta i nastaviti sa radom u 15.45 časova. Molim ustanite.

(pauza)

SUDIJA ORIE: Gospodine Di Fazio, izvolite nastavite.

TUŽILAC DI FAZIO: Pre nego što to učinim, samo da kažem da imamo primerak crno-bele fotografije, koja je bila na monitoru, pre nekoliko trenutaka. Evo, sada to možete da vidite. To je D35. Pokušaću, ako mogu da to pokažem svedoku i da vidim koliko nam to može pomoći, a ukoliko on to ne može da prepozna, ja ću vrlo brzo sa tim završiti.

SUDIJA ORIE: U redu.

TUŽILAC DI FAZIO – PITANJE: Svedoče, hteo bih da pogledate ovu fotografiju u crno belo tehničar iz vazduha. Možda ćete videti i verziju u boji, te fotografije, na monitoru tamo gde se vi nalazite. Hoćete li, molim vas, to da pogledate, i da nam kažete da li prepoznajete to mesto?

SVEDOK JOLLAJ - ODGOVOR: Mesto gde je kuća Ramusheva? Nije mi jasno vaše pitanje. Hoćete li biti, molim vas, malo konkretniji.

TUŽILAC DI FAZIO – PITANJE: U redu. Da li znate koje je to selo ili mesto?

SVEDOK JOLLAJ - ODGOVOR: Pa, stvari su se promenile. Možda bih pogrešio. Ne znam šta da kažem, sada to drugačije izgleda.

TUŽILAC DI FAZIO – PITANJE: Da li vi to uopšte prepoznajete? Samo vas to pitam. Ako ne prepoznajete, samo nam to recite i onda ćemo znati kako dalje da nastavimo. Samo nam recite da li uopšte prepoznajete to mesto?

SVEDOK JOLLAJ - ODGOVOR: Da li me vi pitate za selo Glođana/Gllogjan ili za neko drugo selo? Mislom da se na ovoj slici ne vidi Glođana/Gllogjan.

TUŽILAC DI FAZIO – PITANJE: Hvala vam.

TUŽILAC DI FAZIO: Časni Sude, nameravam da idem dalje.

SUDIJA ORIE: Da. Učinite to, molim vas.

TUŽILAC DI FAZIO – PITANJE: Pre pauze, svedoče, pomenuli ste nekog, blizu čije kuće ste se nalazili kada je došlo do one pucnjave. Vi ste pomenuli ime Ljubica. Da li možete reći kako se Ljubica preziva?

SVEDOK JOLLAJ - ODGOVOR: Ljubica Stojanović.

TUŽILAC DI FAZIO – PITANJE: A, da li je ona imala nekoliko sinova i ukoliko jeste, da li znate kako su se oni zvali?

SVEDOK JOLLAJ - ODGOVOR: Dragoslav, bio je još jedan koji je bio policajac i još dva, ali oni su otišli iz sela, ne znam gde su njena dva sina boravila. Znam da je jedan od njih bio policajac, u Đakovici/Gjakovë, a drugi, Dragoslav ili Dragan, mislim da ih je bilo četvorica ili petorica.

TUŽILAC DI FAZIO – PITANJE: Hvala. Vi ste se već dotakli ovoga, ali hteo bih samo da znam, onog dana kada je Otović ubijen, da li znate koliko je, otprilike, srpskih policajaca došlo u to područje?

SVEDOK JOLLAJ - ODGOVOR: Da vam kažem iskreno, bilo je mnogo policajaca, mi smo se sakrivali. Ne mogu vam sada reći koliko je kola bilo, možda 2 ili 3, ili čak petoro kola.

TUŽILAC DI FAZIO – PITANJE: Hvala, a u toku dana da li je bilo borbe, pucnjave?

SVEDOK JOLLAJ - ODGOVOR: Da. Od, otprilike, 9, pola 10, pa do 8 sati uveče, kada je prestalo.

TUŽILAC DI FAZIO – PITANJE: Recite Pretresnom veću da li je bilo nekih helikoptera?

SVEDOK JOLLAJ - ODGOVOR: Da, bilo je tri helikoptera koja sam ja video i ubijena su tri mladića, tri Albanca, mladića. Ja sam ih poznavao i bilo mi ih je jako žao.

TUŽILAC DI FAZIO – PITANJE: A da li je otvarana vatra iz helikoptera?

SVEDOK JOLLAJ - ODGOVOR: To nisam video, jer su oni leteli u pravcu Šaptelja/Shaptej, pa ne mogu da vam ovde sada govorim neistinu i da vam kažem da li su oni otvarali vatru ili ne. Ne znam, ne mogu vam reći nešto o čemu ne znam.

TUŽILAC DI FAZIO – PITANJE: Hvala. Nakon ove epizode, koju ste nam ispričali danas, kada je bio ubijen gospodin Otović, i tih borbi koje ste opisali, šta ste uradili vi i vaša porodica?

SVEDOK JOLLAJ - ODGOVOR: Bili smo u kući, ostali smo kod kuće. Oko 6 ili 6 i 30, ujutro, pitao sam moje ukućane šta se dogodilo. Znao sam da je Otović ubijen, ali nisam znao za ovu trojicu, tako da su mi moja žena i sinovi rekli da su tri mladića ubijeni, u školi u Šaptelju/Shaptej.

TUŽILAC DI FAZIO – PITANJE: Da li ste vi ostali u Glodanu/Gllogjan?

SVEDOK JOLLAJ - ODGOVOR: Da.

TUŽILAC DI FAZIO – PITANJE: A, koliko dugo?

SVEDOK JOLLAJ - ODGOVOR: Pa, ne dugo nakon tog događaja, kada je Otović poginuo. Ne mogu vam reći tačno koji je to bio dan, ali znam da nije prošlo ni mesec dana. Ja sam tada otišao, OVK je postajala sve jača, sve više ljudi je bilo u njoj i jednog dana sam video puno pripadnika OVK. Otišao sam do njih, oni su me pozvali, ja nisam nikakve uniforme, a ni moji sinovi nisu imali uniforme.

TUŽILAC DI FAZIO – PITANJE: Gospodine Jollaj, da se vratimo malo i pokušamo da ovo preciznije malo ispitamo. Vi ste nam rekli o onom događaju kada je gospodin Otović bio ubijen. Vi ste nam rekli o borbama.

SVEDOK JOLLAJ - ODGOVOR: Da.

TUŽILAC DI FAZIO – PITANJE: Posle toga vi ste rekli da ste ostali u Glođanu/Gllogjan. Koliko ste dugo ostali u Glođanu/Gllogjan nakon pogibije gospodina Otovića?

SVEDOK JOLLAJ - ODGOVOR: Pa, neko vreme.

TUŽILAC DI FAZIO – PITANJE: U redu. Pokušajte sada da se setite, da li se radilo o satima ili danima, ili nedeljama? Dakle, koliko ste vremena ostali u Glođanu/Gllogjan, nakon što je gospodin Otović ubijen?

SVEDOK JOLLAJ - ODGOVOR: Mislim da je bilo 2 ili 3 nedelje.

TUŽILAC DI FAZIO – PITANJE: A kuda ste onda pošli?

SVEDOK JOLLAJ - ODGOVOR: Otišao sam u Đakovicu/Gjakovë, gde je moja žena bila u bolnici. Ona je tamo bila mesec i po dana u bolnici, u kritičnom stanju. Moji sinovi i otac ostali su tamo i dalje, a i moja snaja.

TUŽILAC DI FAZIO – PITANJE: U redu. Samo polako, molim vas. Dakle, nakon što je gospodin Otović ubijen, vi kažete da ste ostali u Glođanu/Gllogjan, još neke dve ili tri nedelje. Molim vas, samo slušajte šta vas pitam. Dakle, bili ste tamo neke dve, tri nedelje, onda ste otišli u Đakovicu/Gjakovë, gde je vaša supruga bila u bolnici?

SVEDOK JOLLAJ – ODGOVOR: Da. Otišao sam u Đakovicu/Gjakovë.

TUŽILAC DI FAZIO – PITANJE: A kada ste pošli u Đakovicu, da li ste ...

SVEDOK JOLLAJ - ODGOVOR: Boravio sam kod svojih, u kući svojih prijatelja.

SUDIJA ORIE: Gospodine Jollaj, hoćete li, molim vas, da samo odgovarate na pitanja i onda nemojte više da govorite, samo odgovarajte na konkretna pitanja i nemojte da prekidate gospodina Di Fazia, kako bi on mogao da dovrši svoje pitanje.

TUŽILAC DI FAZIO: Hvala časni Sude.

TUŽILAC DI FAZIO – PITANJE: Kada ste pošli u Đakovicu/Gjakovë, da li je bilo ko, od članova vaše porodice ostao u Glođanu/Gllogjan?

SVEDOK JOLLAJ - ODGOVOR: Da. Moj otac, moj najstariji sin koji je imao 23, 24 godine, moja kćer i snaja i njihovo dvoje dece. Oni su ostali u selu. Naime, imao sam stoku, imao sam i drugu imovinu, auto.

TUŽILAC DI FAZIO – PITANJE: Hvala. Hvala. Dakle, vi ste otišli u Đakovicu/Gjakovë. Koliko ste dugo tamo ostali?

SVEDOK JOLLAJ - ODGOVOR: Tamo sam ostao do kraja rata, a onda sam se vratio u Albaniju, gde sam bio kod nekih poznanika. Sin je radio u jednom privatnom preduzeću.

TUŽILAC DI FAZIO – PITANJE: Da li ste se vi, nakon toga, ikada ponovo vraćali u Glođane/Gllogjan?

SVEDOK JOLLAJ - ODGOVOR: Da. Da, da. Vratio sam se zajedno sa ženom i sinom. Obišli smo kuću, radili malo u bašti, popravio sam auto. Ja sam tamo ostao neko vreme, šetao, onda sam odveo ženu ponovo na pregled.

TUŽILAC DI FAZIO – PITANJE: A koliko ste dugo ostali u Glođanu/Gllogjan, kad ste se vratili?

SVEDOK JOLLAJ - ODGOVOR: Ja nisam tamo boravio, ostao samo jednu noć i onda sam se vratio, jer sam morao ženu da vratim.

TUŽILAC DI FAZIO – PITANJE: A, gde ste morali ženu da vratite?

SVEDOK JOLLAJ - ODGOVOR: Pa, u bolnicu.

TUŽILAC DI FAZIO – PITANJE: U redu, u redu.

SVEDOK JOLLAJ - ODGOVOR: Morao sam da je vodim u bolnicu.

TUŽILAC DI FAZIO – PITANJE: Hvala. A da li ste posle toga ponovo odlazili u Glođane/Gllogjan?

SVEDOK JOLLAJ - ODGOVOR: Samo jednom, u toku rata. Moj drugi sin je, takođe, posetio kuću, ali se vratio. Više nismo radili kao privatnici. Radili smo po selima i nismo mogli tamo da ostanemo.

TUŽILAC DI FAZIO – PITANJE: U redu. Samo da vas pitam ovo. Nakon što je gospodin Otović ubijen, da li ste vi, ponovo, u bilo kojoj prilici, videli Ramusha Haradinaja?

SVEDOK JOLLAJ - ODGOVOR: Nakon što je Otović ubijen, da budem iskren, ne mogu da se setim. Mislim da ga nisam video, možda u prolazu, možda je prošao sa vojskom, ne znam. Jer, Ramush je bio na čelu vojske.

TUŽILAC DI FAZIO – PITANJE: U redu. Gospodine Jollaj, nije sporno da ste vi otišli iz Glođana/Gllogjan. Mi znamo da ste vi otišli iz Glođana/Gllogjan. Molim vas, samo pažljivo slušajte moje pitanje. Objasnite, molim vas, Pretresnom veću, koje vas sluša, zbog čega ste otišli iz Glođana/Gllogjan? Zašto? Koji je bio vaš razlog, zbog čega ste otišli?

SVEDOK JOLLAJ - ODGOVOR: Pa, otišao sam zbog stanja u kome se nalazila moja žena. Ona je bila u kritičnom stanju. Šestoro ljudi je dalo krv za nju, dok joj se nije povratio vid.

Morao sam da odem u bolnicu sa njom i, da budem iskren, malo sam se bojao da ostanem tu, jer je bilo problema u selu. Bojao sam se da ću poginuti ili da će mi se nešto dogoditi.

TUŽILAC DI FAZIO – PITANJE: Dobro. A, hoćete li da kažete Pretresnom veću, zbog čega ste se plašili da bi se nešto moglo vama dogoditi? Šta vas je to zabrinjavalo, šta vas je mučilo?

SVEDOK JOLLAJ - ODGOVOR: Pa, ima još jedan razlog. Bojao sam se. Naime, u selu su se pričale razne stvari. Ramush, Ramushev otac, su govorili da sam ja pristupio Srbima, da sam radio za Srbe. Istina je da sam ja radio za Srbe, privatno. Morao sam da radim da bih zaradio za život, izdržavao porodicu i nisam obraćao pažnju na to, da li je osoba za koju radim Srbin ili Albanac, Musliman ili katolik.

TUŽILAC DI FAZIO – PITANJE: U redu. Recite, molim vas, Pretresnom veću, od koga ste saznali da se to priča o vama? Ko je to rekao da se takve stvari pričaju o vama?

SVEDOK JOLLAJ - ODGOVOR: Pa, meni su to govorili još i pre rata. Imao sam problema sa nekim mladim ljudima, koji su mi govorili, ti se družiš sa Srbima. To su stvari koje nisu imale nikakvog smisla. Ja nisam obraćao nikakvu pažnju na politiku ili bilo šta drugo. Samo sam hteo da radim i da izdržavam porodicu.

TUŽILAC DI FAZIO – PITANJE: A, ti mladi ljudi koji su vam govorili te stvari, da li su oni bili iz sela ili iz nekog drugog kraja?

SVEDOK JOLLAJ - ODGOVOR: Ne, oni su bili iz mog sela. Mogao bih da kažem za njih da su mi bili prijatelji.

TUŽILAC DI FAZIO – PITANJE: Hvala. Dobro. A sada, setite se, da li ste čuli da se te stvari govore o vama pre ili nakon što je ubijen srpski policajac Otović?

SVEDOK JOLLAJ - ODGOVOR: Te stvari su se pričale još i pre. Oni su govorili neke stvari, ali ja nisam obraćao pažnju na to. Nešto, kao da se ja družim sa Srbima. Ja sam gledao svoja posla, pokušavao da radim i zaradim za život porodice. Jer, ja sam tamo odrastao, zajedno sa njima u istom selu.

TUŽILAC DI FAZIO – PITANJE: Dobro. A, šta je bilo posle pogibije srpskog policajca? Da li su te stvari govorili za vas i posle njegovog ubistva?

SVEDOK JOLLAJ - ODGOVOR: Da. Govorili su neke stvari, ali to nije imalo nikakvog smisla.

TUŽILAC DI FAZIO – PITANJE: U redu. Vi ste rekli da je to što se pričalo, imalo neke veze sa vašim odlaskom iz Glođana/Gllogjan, a isto tako i da je bolest vaše žene imala neke veze sa vašim odlaskom iz Glođana. Da li su to bili jedini razlozi zbog kojih ste otišli iz Glođana/Gllogjan, ili su bili neki drugi razlozi?

SVEDOK JOLLAJ - ODGOVOR: Pa, bilo je to. Moja žena je bila bolesna. Međutim, kao što sam rekao, te stvari su oni govorili i ranije. Međutim, ja sam se kretao po selu bez ikakvih problema pre toga. Ja sam ceo svoj život živeo u tom selu. Nije bilo nikakvih problema sa mojom ženom.

TUŽILAC DI FAZIO – PITANJE: Molim vas, potrudite se i recite Pretresnom veću, kada ste poslednji put videli Ramusha Haradinaja?

SVEDOK JOLLAJ - ODGOVOR: Poslednji put. Pa, ne mogu tačno da vam odgovorim. Ne znam. Sećam se samo, da, kada su oni, kada su se oni pojavili na početku, u uniformama, tada sam ja saznao šta je OVK. Jer, do tada ništa nisam znao o tome. Nisam ih video pre toga, nikada. To je bilo, dakle, oko 10 ili 12 sati toga dana i tada sam ja video kako se oni spremaju, kako spremaju položaje. Tada sam video Ramusha poslednji put. Mislim da ga kasnije više nisam video.

(Tužilaštvo se savetuje)

TUŽILAC DI FAZIO: Hvala. Nemam više pitanja.

SUDIJA ORIE: Hvala gospodine Di Fazio. Gospodine Emmerson, da li ste vi spremni da počnete?

ADVOKAT EMMERSON: Ako ćete mi dozvoliti samo jedan trenutak da se u sudnici posavetujem sa klijentom.

SUDIJA ORIE: Da.

(Odbrana Haradinaja i optuženi Haradinaj se savetuju)

ADVOKAT EMMERSON: Samo još trenutak da se posavetujem sa drugim zastupnicima Odbrane.

SUDIJA ORIE: Izvolite.

(zastupnici Odbrane se savetuju)

ADVOKAT EMMERSON: Nema pitanja za ovog svedoka.

(Pretresno veće se savetuje)

SUDIJA ORIE: Gospodine Jollaj, imam nekoliko pitanja za vas. Rekli ste nam da ste bili jako blizu Ljubicine kuće kada ste čuli pucnjeve. Da li nam možete reći, da li ste već prošli Ljubicinu kuću kada ste ih čuli ili ste bili tačno kod njene kuće ili ste se tek približavali njenoj kući.

SVEDOK JOLLAJ: Pa, približavao sam se, bio sam blizu.

SUDIJA ORIE: Koliko ste blizu bili još, 10 metara do kuće, 15 metara.

SVEDOK JOLLAJ: Ne mogu vam reći, izvinjavam se, nisam siguran. Između dve kuće, je jedno polje, a i put. Ne znam, 50 metara, ne više od toga.

SUDIJA ORIE: Kažete da ste sišli sa bicikla kada ste čuli pucanj ili pucnjeve. Recite, da li ste sa bicikla sišli pre Ljubicine kuće?

SVEDOK JOLLAJ: Prošao sam pored Ljubicine kuće, možda prešao 10, 15 metara i između Ljubicine kuće i glavnog puta za Glođan/Gllogjan. E, tamo sam se nalazio.

SUDIJA ORIE: Još jedno pitanje. Ranije ste rekli da je Ramush Haradinaj izašao iz kuće sa vatrenim oružjem u ruci. Da li je to bilo nakon što ste čuli hitac?

SVEDOK JOLLAJ: To je bilo kada sam ja prilazio Ramushevoj kući. Video sam policajce kako su zvali i onda je Hilmi, Ramushev otac izašao. I odmah nakon Hilmi je izašao Ramush sa oružjem i pucao u Otovića. To sam video. Onda sam video Otovića kako pada. Odmah sam pokušao da odem odatle. To je bilo samo 50 metara odande, tako da su ti meci bili tamo. I kao što sam vam već rekao, potrčao sam prema Babaloću/Baballoq, zaustavio se kod potoka i priključio se grupi ljudi koja je pokušavala da ode iz sela, porodicama sa ženama, decom itd. Onda je došla vojska, pucalo se na sve strane.

SUDIJA ORIE: Koliko vam je vremena trebalo da stignete do tog potoka, gde kažete da ste zatekli ove druge ljude.

SVEDOK JOLLAJ: Ljudi su odlazili, napustili su svoje kuće.

SUDIJA ORIE: Samo malo. Odgovorite na moje pitanje. Koliko vremena vam je trebalo od momenta kada ste napustili bicikl pa do kad niste videli te druge ljude. Dakle, koliko vremena. Minut, tri minuta, koliko vam je trebalo da pređete tu livadu?

SVEDOK JOLLAJ: Ne znam. Stvarno ne znam. Možda 10 minuta, rekao bih. Išao sam do tog malog rečnog toka. Naišao sam na te neke ljude i priključio im se. Nešto dalje je bio potok, tamo je bilo mnogo više ljudi, porodica, cele porodice koje su pokušale da odu. Ja sam im pomogao da pređu preko potoka na drugu stranu, nosio decu, pokušao sam da pomognem.

SUDIJA ORIE: Jesu li vam rekli zbog čega su oni svi tamo? Jer, koliko sam ja shvatio, pre samo nekoliko minuta, pre toga, ste čuli da je ispaljen hitac, a druge policijske snage još nisu ni došle tamo.

SVEDOK JOLLAJ: Ljudi su čuli pucanje iz Ramusheve kuće. Čulo se pucanje i sa drugih mesta u selu, iz kuća. I cele porodice su odmah počele da odlaze, deca, žene, svi su išli kroz livadu, kroz polje, celo stanovništvo je pokušalo da pobegne. To se događalo skoro odmah nakon hitaca. Ljudi su pokušavali da stignu do Babaloća/Baballoq, Gramocelja/ Gramacel i drugih sela. Svi su pokušavali da izvedu svoje porodice, da ih odvedu u Đakovicu/Gjakovë, gde god da su mogli...

SUDIJA ORIE: Dozvolite da vas prekinem. Hteo bih da se pozabavimo sa nekoliko stvari koje ste ranije pomenuli. Ja ću vam polako pročitati deo vašeg današnjeg iskaza. Rekli ste da je Hilmi, Ramushev otac, bio taj koga je policajac nešto pitao: „Ja ga nisam čuo šta je to policajac pitao,

čuo sam samo pucnjeve. “ Zatim ste rekli: „To je bio Hilmi, Ramushev otac. Policajci su njega nešto pitali, ja nisam ni čuo šta ga pitaju, samo sam čuo pucnjeve. Zatim sam video, sa određene udaljenosti, Hilmija, Ramushevog oca, a nakon pucnjave nisam video više ništa. Video sam kako Ramush sa oružjem izlazi iz kuće. Ali, kako sam već rekao, uplašio sam se da će i mene ubiti. “ Na osnovu ovog zaključujemo da ste videli Ramusha Haradinaja kako izlazi iz kuće nakon što ste čuli hice, ili vas nisam dobro razumeo.

SVEDOK JOLLAJ: Ne. Kada je policajac otišao do Ramusheve kuće, a ja sam video policajca blizu kapije, video sam kako Hilmi razgovara sa njim, Hilmi je ušao, Ramush je izašao sa puškom u ruci i zapucao. Video sam kako Otović pada. Prepoznao sam i onog drugog policajca, Momu Milića. Tamo su bili neki radnici koji su pravili ogradu oko kuće. Momo Milić je uzeo jednog od tih radnika i koristio kao živi štit, da bi se zaštitio, i tako otišao do vozila, da bi ušao u vozilo i onda je obavestio policiju i onda je došla policija iz Rznića/Irznj, iz Đakovice/Gjakovë, iz Peći/Pejë , od ko zna gde sve, svi su došli. Došla. je i vojska.

SUDIJA ORIE: Zaustaviću vas. Pročitaću vam još jedan deo vašeg iskaza. Rekli ste: „Hilmi nije imao oružje, on je izašao na vrata da bi razgovarao sa policajcem. O tome sam čuo tek kasnije, to nisam čuo u to vreme. Nakon što je poginuo Otović, to sam čuo. “ Šta ste tačno čuli i od koga ste čuli.

SVEDOK JOLLAJ: Hilmi nije imao oružje kada je izašao da razgovara sa policajcem, nije bio naoružan. Hilmi je ponovo ušao da pozove Ramusha, da bi Ramush izašao i razgovarao sa policajcem.

SUDIJA ORIE: Molim vas, poslušajte moje pitanje. Rekli ste da ste čuli, rekli ste, „o tome sam čuo kasnije, nisam to čuo tada. To sam čuo nakon što je Otović poginuo“. Ja vas pitam, šta ste to čuli nakon što je Otović poginuo i da li ste čuli od nekog drugog?

SVEDOK JOLLAJ: Nakon što je ubijen Otović, a ja sam video kako su ga ubili, ljudi iz kuća u okolini su počeli da pucaju. Nije bilo ni jedne kuće iz koje se nije pucalo. U tom sam trenutku odlučio da odem za Babaloć/Baballoq. Za mene nije bilo druge. Kako sam mogao da ostanem tamo? Već sam vam rekao, Hilmi nije bio naoružan, on je ušao da pozove Ramusha, Ramush je izašao i bio je naoružan i pucao na Otovića. 10, 15 minuta se pucalo po celom selu. Ne znam kako da vam to bolje objasnim. Jedino da ste bili tamo i da ste sami to videli, svojim vlastitim očima.

(Pretresno veće se savetuje)

SUDIJA ORIE: Gospodine Jollaj, ja više nemam pitanja. Da li su pitanja Pretresnog veća pokrenula neku temu o kojoj biste želeli...

ADVOKAT EMMERSON: Jesu.

SUDIJA ORIE: U redu. Gospodine Jollaj, gospodin Emmerson ima nekoliko pitanja za vas.

DODATNO UNAKRSNO ISPITIVANJE: ADVOKAT EMMERSON

ADVOKAT EMMERSON – PITANJE: Zamoliću sekretara da nam pruži pomoć, da pogleda onaj svežanj dokumenata koje Sekretarijat ima u Beogradu i da se pogleda tabulator 20. To je fotografija u boji iz vazduha područja oko kuće Haradinajevih. Zamoliću da se primerci podele Pretresnom veću.

SUDIJA ORIE: Da li je to fotografija 1D020733?

ADVOKA EMMERSON: Ne, ovo je nova fotografija iz vazduha, dokument Tužilaštva. Samo bih želeo da proverim da li se radi o fotografiji u boji u kojoj se vidi jedna velika zgrada na dnu u sredini. Možda, ako bi svedok podigao tu fotografiju na ekranu.

sekretar u Beogradu: Da to je ta fotografija. Nažalost ona nema ERN broj.

SUDIJA ORIE: Da li bismo to mogli da pokažemo kameri u Beogradu, kako bismo utvrdili da gledamo istu.

ADVOKAT EMMERSON: Hvala.

SUDIJA ORIE: Da, da, to je jasno. Možete nastaviti.

ADVOKAT EMMERSON: Hvala. Dakle, za zapisnik, želim da se zabeleži da svedok pred sobom ima fotografiju koju imamo i molim da se ona označi za identifikaciju.

SUDIJA ORIE: Koji će to biti broj?

sekretar: To će biti D160, časni Sude.

SUDIJA ORIE: Hvala.

ADVOKAT EMMERSON – PITANJE: Zamoliću vas gospodine Jollaj da dobro pogledate ovu fotografiju. Videćete da se na fotografiji vidi kako prolazi glavni put, koji dijagonalno ide, sa leve gornje strane prema desnoj strani. Možda bi sekretar mogao da pomogne da se identifikuje o kom to putu govorimo. Ovaj dijagonalni put od gornjeg levog ugla prema desnoj strani. Da li vidite put gospodine Jollaj? Samo tražim od vas da se orijentišete na fotografiji. Da li vidite put?

SVEDOK JOLLAJ – ODGOVOR: Da, vidim.

ADVOKAT EMMERSON – PITANJE: To je glavni put koji vodi od Dubrave/Dubravë, koja je na levoj strani?

SVEDOK JOLLAJ – ODGOVOR: Da, da, glavni put, ovo ovde. Ovo je glavni put. Razumem vas. Tu, sa desne strane, ne vidim baš dobro.

ADVOKAT EMMERSON – PITANJE: Molim vas pričekajte na moje pitanje. Da li vidite niz stabala koji ide sa leve strane fotografije prema putu. Dakle, sa leve strane fotografije, dijagonalno, prema putu, drvored. Molim vas, samo potvrdite da ste pronašli taj drvored.

SVEDOK JOLLAJ – ODGOVOR: Da, ovaj tu deo gde imamo stabla, sa desne strane, kada se ide prema Gramocelju/ Gramacel. A ovde je potok, u stvari, kanal.

SUDIJA ORIE: Gospodine Emmerson, svi pokazuju nešto drugo. Možda je predstavnicu Sekretarijata u Beogradu pokazala na to drveće na koje ste mislili. Molim predstavnicu Sekretarijata da ponovo pokaže na isti niz stabala koji ste pokazali ranije, pa ćemo onda to svi videti na ekranu. Da, možemo ovako, direktno ispred kamere. Dakle, pokazali ste taj niz stabala. Molim sada da to stavite pred svedoka i pokažete mu to drveće.

SVEDOK JOLLAJ: Drveće ovo, da.

ADVOKAT EMMERSON – PITANJE: E, sada pogledajte, između puta koji smo gledali i ovog drveća, u polju je nekakva bela oznaka. Da li to vidite? Možda vam sekretar može pomoći, to je nešto belo, u obliku kruga, izgleda kao neka oštećena zgrada. Dakle, između tog drveća i puta.

SUDIJA ORIE: Dobro, da li biste to sad pokazali sada pred kamerom?

ADVOKAT EMMERSON – PITANJE: Upravo to.

SUDIJA ORIE: Molim vas da sada pokažete to svedoku, gospođo sekretar.

ADVOKAT EMMERSON – PITANJE: E, sad, da biste razumeli šta je na fotografiji, ta bela oznaka koji gledate gospodine Jollaj, je mesto gde je nekad stajala kuća Stojanovićevidih. Da li prepoznajete da je tu nekad bila kuća Stojanovićevidih?

SVEDOK JOLLAJ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT EMMERSON – PITANJE: Da se sada zaustavimo na trenutak. Da li ste se tamo nalazili kada ste čuli pucnjeve? Dakle, na putu u blizini tog mesta tamo?

SVEDOK JOLLAJ – ODGOVOR: Da, da, ja sam bio u blizini.

ADVOKAT EMMERSON – PITANJE: A sada ću vas zamoliti da pogledate ovu veliku zgradu u centru fotografije. To je imanje Haradinajevih, to je ova najveća zgrada u prvom planu. Ne dajte da vas zbuni ovo što vidite, jer je to sada veća zgrada, kako sada vidimo na fotografiji, nego što je bila u ono vreme. Je li tako?

SVEDOK JOLLAJ – ODGOVOR: Ovo je možda kuća Smajla Haradinaja. Možda kuća Ramushevog strica, jedna pripada Haxhibekaju, on je isto iz porodice Haradinaj, a jedna pripada Smajlu Haradinaju.

ADVOKAT EMMERSON – PITANJE: Da li možete da vidite ovu veliku zgradu u centru fotografije, odmah ispod polovine fotografije? Dakle, vidite li ovu veliku zgradu koja ima beli zid preko polovine? Da li vidite tu zgradu?

SVEDOK JOLLAJ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT EMMERSON – PITANJE: Gornja polovina te zgrade je već postojala 1998. i ...

SVEDOK JOLLAJ – ODGOVOR: Da, jeste.

ADVOKAT EMMERSON – PITANJE: I to je bila kuća Hilmija Haradinaja.

SVEDOK JOLLAJ – ODGOVOR: Da, Haradinaja.

ADVOKAT EMMERSON – PITANJE: Kako bi sve bilo jasno, kada ste čuli pucnjeve, da li tvrdite da ste sa tog mesta, gde ste bili, mogli da vidite gde je gospodin Otović stajao u trenutku kada su ti hici ispaljeni?

SVEDOK JOLLAJ – ODGOVOR: Pa, ja sam prošao tu nalevo i onda još malo levo, malo sam se udaljio sa samog mesta gde sam stajao i onda sam se tamo sakrio, onda sam pošao bliže prema Babaloću/Baballoq.

ADVOKAT EMMERSON – PITANJE: Jako je važno, gospodine Jollaj, da uspemo da razlučimo šta su vam kasnije rekli neki ljudi, a šta ste konkretno videli u vreme kad su se stvari odvijale. Sada vas pitam za trenutak kada ste čuli pucnjeve. Rekli ste da ste stajali na mestu u blizini Stojanovićeve kuće, na putu, u vreme kada ste čuli pucnjeve. Ja vas sada pitam, da li ste mogli da vidite gde je gospodin Otović pao? Da li ste ga videli da pada, vlastitim očima?

SVEDOK JOLLAJ – ODGOVOR: Ne, nisam video Otovića kako pada. Jako sam bio uplašen, pokušao sam da pobegnem što sam mogao brže. Jer, kako što sam rekao, držao sam bicikl, morao sam da ispustim bicikl, dolazila je policija, ja sam bio jako blizu tom mestu gde je došlo do toga. Kuća je, otprilike, 50 metara od puta, pa sam bio uplašen.

ADVOKAT EMMERSON – PITANJE: Verujte mi, svi razumemo da ste bili uplašeni, možda niste ni hteli da gledate, ali ono što želim da mi bude jasno je, da li ste videli kako gospodin Otović pada? Da li ste to videli vlastitim očima? Da li ste ikad videli njegovo telo na putu ili niste ni to videli.

SVEDOK JOLLAJ – ODGOVOR: Nisam video gde je tačno pao, nisam to mogao da vidim, nisam ni mogao da pogledam u tom smeru. Pravo da vam kažem, bio sam jako uplašen, čuo sam hitac i pokušao sam da pobegnem kako bih spasao svoj život.

ADVOKAT EMMERSON – PITANJE: Rekli ste nam da ste smatrali da ste videli Ramusha sa nekim oružjem. Hteo bih da to razjasnimo.

SVEDOK JOLLAJ – ODGOVOR: Da. Ramush je imao oružje u ruci. To je istina.

ADVOKAT EMMERSON – PITANJE: I to ste videli, zar ne, od kuće Stojanovića?

SVEDOK JOLLAJ – ODGOVOR: Da, prošao sam kod kuće Stojanovića. Tu je bio kanal, onaj sa vodom. Ta voda razdvaja imanje Ramushevo od Stojanovićeve kuće. Video sam kada je pucao i onda sam odmah otišao. Ništa dalje nisam video. Hteo sam da pobegnem.

ADVOKAT EMMERSON – PITANJE: Razumemo. Ali, kada ste tuda prolazili, niste videli gde se, u tom trenutku, nalazio gospodin Otović?

SVEDOK JOLLAJ – ODGOVOR: Ne, ne, ja sam samo prolazio, nije me ni zanimalo da gledam šta se dalje događalo. Samo sam hteo da pobeđnem, uopšte me nije zanimalo šta je dalje bilo.

ADVOKAT EMMERSON – PITANJE: Da li se stvari svode na ovo: videli ste osobu za koju ste mislili da je Ramush Haradinaj. Ta osoba je imala vatreno oružje. Čuli ste pucnjeve i onda ste pobeđli.

SVEDOK JOLLAJ – ODGOVOR: Da, ja sam pobeđao.

ADVOKAT EMMERSON – PITANJE: Jedno drugo pitanje, jedna druga stvar, veoma kratko. Kako bi smo potpuno razjasnili ovu temu.

SVEDOK JOLLAJ – ODGOVOR: Izvolite.

ADVOKAT EMMERSON – PITANJE: Vidite li, ovde, gde se glavni put preseca, ili, bolje rečeno, gde se uliva u ovaj glavni put na kome ste se vi nalazili, gde se on uliva u put koji vodi Haradinajevoj kući. Vidite li to? Znači, na samoj ovoj mapi, da li vidite to ukrštanje puteva?

SVEDOK JOLLAJ – ODGOVOR: Da, da.

ADVOKAT EMMERSON – PITANJE: Ako vam kažem da je evidentirano da je telo gospodina Otovića nađeno na samom glavnom putu, možete li nam onda pomoći, da nam kažete gde?

SVEDOK JOLLAJ – ODGOVOR: Nije ubijen na glavnom putu. Bio je blizu kapije Ramusheve kuće, nekih 10 ili 15 metara od samih vrata, od same kapije. Odnosno, bolje rečeno, to je otprilike ta udaljenost, nisam merio. Nakon ovog što se desilo, kao što sam vam rekao, više nisam gledao u tom smeru. Ne znam šta se desilo posle toga. Ono što znam je, da je bilo puno pucnjave, te sam samo hteo da pobeđnem što je brže moguće.

ADVOKAT EMMERSON – PITANJE: Gospodine Jollaj, vi ste ovde nacrtali jedan plan ovog događaja. Kada su vas avgusta 2002. godine ispitivali predstavnici Tužilaštva, vi ste obeležili mesto za koje ste rekli da je mesto na kom je Otović ubijen, a to mesto se nalazi na glavnom putu, prema vašoj oznaci.

SVEDOK JOLLAJ – ODGOVOR: Ja sam sâm to nacrtao. Mogu da nacrtam to i danas, ali to nije glavni put. Glavni put koji vodi u Glođan/Gllogjan, iz Rznića/Irznij u Glođan i iz Glođana/Gllogjan u Gramocelj/ Gramacel. Znači, sa tog puta, u pravcu Ramusheve kuće, a to je jedna prilična deonica puta, ali on nije ubijen na glavnom putu koji ide direktno za Gramocelj/ Gramacel, nego na onom delu puta koji ide u pravcu Ramusheve kuće. Sâm sam to nacrtao.

ADVOKAT EMMERSON – PITANJE: Pa, naravno, imamo mi evidenciju vašeg iskaza, imamo crtež koji ste vi napravili i neću sada da ulazim u to. Ali, gospodine Jollaj, hoću to da kažem, ono što ste nacrtali 2002. godine, odnosno način na koji ste označili, prema vama, gospodin Otović je poginuo na samom putu, odnosno, preko puta ulaza u Haradinajevu kuću i tu su ga našli i policajci i to je, kao takvo, evidentirano u njihovom izveštaju.

SVEDOK JOLLAJ – ODGOVOR: Ma, možda nisam nacrtao baš kako treba, pošto ja nisam profesor crtanja, to je jedan približan crtež. Ja sam nepismen čovek, to je samo da vam pružim neku predstavu šta se desilo i zato sam to tako nacrtao, ali nije ubijen na glavnom putu.

ADVOKAT EMMERSON – PITANJE: Kada ste videli čoveka za kojeg ste mislili da je Ramush Haradinaj, sa oružjem u ruci, da li ste još uvek bili u Stojanovićevoj kući ili bolje rečeno negde tu, pored te kuće?

SVEDOK JOLLAJ – ODGOVOR: Ja nisam bio u njegovoj kući, već veoma blizu njegove kuće.

ADVOKAT EMMERSON – PITANJE: Ukoliko vam kažem da je tu razdaljina od, otprilike, 175 metara, od položaja imanja Stojanovićevidih do imanja Haradinajevih, da li vam to pomaže da nam kažete koliko ste bili udaljeni?

SVEDOK JOLLAJ – ODGOVOR: Napustio sam Stojanovićevu kuću, ranije sam vam pokazao. Što se tiče razdaljine u metrima, od Ramusheve kuće ili Ljubicine kuće, to vam ne bih mogao reći sa preciznošću, možda 150 metara. Ne mogu vam reći pouzdano, a možda je bilo i manje, odnosno, možda je Ramusheva kuća bila bliže.

ADVOKAT EMMERSON: Časni Sude, samo minut.

(Odbrana se savetuje)

ADVOKAT EMMERSON – PITANJE: Molim vas, gospodine Jollaj, pogledajte ovu fotografiju i pomozite nam. Pogledajte ponovo sliku. Gde ste konkretno pobegli u pravcu potoka, preko polja? Pogledajte fotografiju, ili nam to opišite, ili nam, ukoliko vam je to lakše, obeležite na samoj fotografiji, u kom pravcu ste se kretali kada ste bežali preko polja, u potok?

SVEDOK JOLLAJ – ODGOVOR: Pokazao sam vam. Prema levo. Ako idete iz Gramocelj/ Gramacel i idete prema ulazu u Glodan/Gllogjan, ja sam se uputio nalevo.

ADVOKAT EMMERSON – PITANJE: Molim vas, pogledajte fotografiju, i obeležite to, flomasterom, gde ste konkretno skrenuli sa puta u pravcu potoka?

SVEDOK JOLLAJ – ODGOVOR: Ako me pitate koliko sam metara bio udaljen od Ramusheve i Stojanovićeve kuće, to ne bih mogao da budem precizan, a ne želim da lažem. Bio sam tu negde između, između kuće Stojanovića i kuće Haradinaja. Tu sam bio. A kad sam bio tamo, skrenuo sam levo, ako idete prema selu Babaloć/Baballoq.

ADVOKAT EMMERSON: Da, hvala vam.

SUDIJA ORIE: Izvolite, gospodine Di Fazio.

DODATNO ISPITIVANJE: TUŽILAC DI FAZIO

TUŽILAC DI FAZIO – PITANJE: Gospodine Jollaj, imam samo nekoliko kratkih pitanja. Odbrana vam je ustvrdila da ste vi bili pored kuće Stojanovića. Sada, ako pokušate da se priselite toga, možete li reći Pretresnom veću, malo preciznije, koliko ste bili udaljeni od kuće Stojanovića

kada ste videli ove događaje o kojima je reč? Da li ste bili odmah pored kuće, blizu kuće, odnosno, gde ste se nalazili u odnosu na nju?

SVEDOK JOLLAJ – ODGOVOR: Ja sam upravo bio prošao pored te kuće i približavao se Ramushevoj kući. Stojanovićeve kuća je dalje u odnosu na mesto gde sam se ja nalazio. Tu se nalazi jedan potok, jedan vodotok, koji teče posred sela i koristi se za navodnjavanje, znate. I to je jedno razvođe, praktično govoreći, između Stojanovićeve kuće i Haradinajeve kuće. Ja sam se tu nalazio između, u sredini. A zatim sam skrenuo na levo, u pravcu Babaloća/Baballoq i onda, kako sam već rekao, tu smo se malo odmorili, zajedno sa drugim familijama i onda smo otišli odatle.

TUŽILAC DI FAZIO – PITANJE: Samo poslednje pitanje. Dobro. Rekli ste nam da ste se nalazili između te dve kuće, na sredokraču između te dve kuće. Možete li da kažete Pretresnom veću, da, ukoliko ste išli ...

SVEDOK JOLLAJ – ODGOVOR: Jeste, tačno, nalazio sam se tačno između dve kuće, te dve kuće, Stojanovićeve i Haradinajeve kuće.

TUŽILAC DI FAZIO – PITANJE: Molim vas, pustite da završim pitanje.

SVEDOK JOLLAJ – ODGOVOR: Izvinjavam se.

TUŽILAC DI FAZIO – PITANJE: U redu je. Samo sačekajte da vam postavim pitanje. Znači, bili ste između kuće Stojanovića i, sačekajte,

SVEDOK JOLLAJ – ODGOVOR: Da, izvolite.

TUŽILAC DI FAZIO – PITANJE: Dobro. Zahvaljujem. Recite molim vas Pretresnom veću, gde ste bili u odnosu na taj drvored, koji možete da vidite na fotografiji? Da li ste prošli to drveće ili ste bili pre njega, kada ste videli sve ovo što se desilo sa gospodinom Otovićem?

SVEDOK JOLLAJ – ODGOVOR: Pa, to je bilo ... nekih redova, nešto, kao u vidu nekih ograda, odnosno drvoreda, bilo je nekog drveća, ali to je bilo malo niže, a zatim i ograda. Nije bilo puta a opet malo dalje, su se nalazila ova drveta. Međutim, sada se taj izgled promenio, odnosno nije kao što je bio ranije. Ranije su tu dolazile ograde, bilo je i zasada drveća, a sada ne vidim ni te živice, odnosno teško mi je sada da kažem tačno gde sam bio.

TUŽILAC DI FAZIO – PITANJE: Kada ste videli taj događaj, koji se odnosio i uključivao gospodina Otovića, da li je između vas i gospodina Otovića postojalo ikakvo drveće?

SVEDOK JOLLAJ – ODGOVOR: Jeste, bilo je. Bilo je drveća i ispred Ramusheve kuće, neka vrsta trougla. Znači, imamo glavni put, zatim imamo jedno parče zemljišta u vidu trougla, zatim put, ovde je kuća Ramushevog strica, a ovde Ramusheva kuća, a ovo je mesto sa drvećem i tu je i ta ograda koja opasava sve to zemljište.

TUŽILAC DI FAZIO – PITANJE: Da li vam je to drveće ometalo vidik?

SVEDOK JOLLAJ – ODGOVOR: Jeste, jeste, nije se baš moglo dobro videti. Nisam mogao da vidim tačno i precizno dobro, s obzirom na to drveće. Znači, bilo je tu ta ograda i to drveće.

TUŽILAC DI FAZIO: Hvala vam.

SUDIJA ORIE: Ukoliko nema daljih pitanje, gospodine Jollaj, ovim se završava vaše davanja iskaza. Zahvaljujem mnogo što ste došli tu gde se sada nalazite, da odgovorite na sva pitanja koja su vam postavile strane u sporu, kao i Pretresno veće. Nadam se da ćete ponovo biti kod kuće, na sigurnom, bezbedni, zajedno sa svojom porodicom.

SVEDOK JOLLAJ: Zahvaljujem. Rekao sam vam šta znam, ono što nije tačno ne mogu reći. Ono što sam video svojim očima i ono što znam, to sam vam rekao.

SUDIJA ORIE: Zahvaljujem, zahvaljujem gospodine Jollaj.

SVEDOK JOLLAJ: Hvala vama svima.

SUDIJA ORIE: Zahvaljujem gospodine Jollaj. Sada ćemo napraviti pauzu i nastavićemo i dalje sa sledećim svedokom preko video linka. Pauza je do 17.50 časova.

(pauza)

SUDIJA ORIE: Ko će da vodi sledećeg svedoka?

TUŽILAC GUSTAFSON: Ja ću.

SUDIJA ORIE: Izvolite. Gospođo Gustafson, ja bih da postupimo kao i prethodni put, odnosno da pređemo na privatnu sednicu, odnosno već smo na privatnoj sednici, a nismo izgleda. Gospodine sekretaru, recite. Dobro, na otvorenoj smo sednici, a kod mene na ekranu piše da nismo. No, u svakom slučaju, pre nego što se uključimo video linkom, preći ćemo na privatnu sednicu.

(privatna sednica)

sekretar: Časni Sude, opet smo na otvorenoj sednici.

SUDIJA ORIE: Zahvaljujem, gospodine sekretaru. Pretresno veće je odlučilo da odobri zaštitne mere u vezi sa svedokom 65, znači iskrivljavanje lika, iskrivljavanje glasa i pseudonim, a razloge i obrazloženje ćemo dati. Znači, potrebno je da napravimo pauzu od 15 minuta kako bismo se tehnički pripremili za iskrivljavanje glasa. Nastavićemo u 18.35 časova.

(pauza)

SUDIJA ORIE: Svedoče 65, prvo će vas ispitivati gospođa Gustafson. Izvolite gospođu Gustafson.

TUŽILAC GUSTAFSON: Hvala vam časni Sude. Da, molim da pređemo na privatnu sednicu, kako bismo mogli da uzmemo lične podatke od svedoka.

svedok: SST7/65

DODATNO ISPITIVANJE: TUŽILAC GUSTAFSON

(privatna sednica)

sekretar: Časni Sude, opet smo na otvorenoj sednici.

SUDIJA ORIE: Svedoče 65, samo zato da biste vi znali, mi smo sada na otvorenoj sednici. Sadržaj vašeg svedočenja može da se čuje izvan ove sudnice, ali vaš lik i glas neće biti dostupni javnosti. Prema tome, imajte to u vidu kada govorite o pripadnicima svoje porodice, reći ćete samo moj brat, moj rođak ili moje selo, bez pominjanja bilo kakvih imena.

SVEDOK 65: Čak da ne pominjem ni ime sela?

SUDIJA ORIE: Ne. Čak ni sela, recite samo moje selo i mi ćemo znati o kom selu se radi. Gospođu Gustafson izvolite.

TUŽILAC GUSTAFSON: Hvala, časni Sude.

TUŽILAC GUSTAFSON – PITANJE: Koji je bilo vaše zanimanje 1998. godine, kada ste živeli u vašem selu?

SVEDOK 65 – ODGOVOR: Možete li, molim vas, da ponovite pitanje.

TUŽILAC GUSTAFSON – PITANJE: Šta ste radili?

SVEDOK 65 – ODGOVOR: Mislite profesionalno?

TUŽILAC GUSTAFSON – PITANJE: Šta ste radili?

SVEDOK 65 – ODGOVOR: Radio sam privatno, privatne poslove, tu i tamo.

TUŽILAC GUSTAFSON – PITANJE: Da li ste radili za druge porodice u selu i u okolini?

SVEDOK 65 – ODGOVOR: Radio sam za svoju porodicu.

TUŽILAC GUSTAFSON – PITANJE: A, da li ste radili i za druge porodice u selu?

SVEDOK 65 – ODGOVOR: Druge porodice? Ne razumem vaše pitanje.

TUŽILAC GUSTAFSON – PITANJE: Pa, na primer, da li ste radili neke poslove za druge porodice, koji nisu vaša porodica? Dakle, da li ste obrađivali zemlju drugih ljudi?

SVEDOK 65 – ODGOVOR: Da, jesam.

TUŽILAC GUSTAFSON – PITANJE: Hvala. A recite nam, koje nacionalnosti su bili ljudi za koje ste radili?

SVEDOK 65 – ODGOVOR: Bili su Albanci, Srbi.

TUŽILAC GUSTAFSON – PITANJE: Hvala.

SVEDOK 65 – ODGOVOR: Mi smo živeli zajedno, jedni pored drugih.

TUŽILAC GUSTAFSON – PITANJE: Hvala. A da li to isto važi i za vašeg brata i vašeg oca? Da li su se i oni bavili istom vrstom rada i radili istu vrstu poslova za razne porodice?

SVEDOK 65 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GUSTAFSON – PITANJE: Da li ste vi i vaša porodica, u nekom trenutku, u toku 1998. godine, napustili vaše selo? Da li ste se odselili?

SVEDOK 65 – ODGOVOR: Da. Svi smo napustili selo, moj brat, otac, svi mi. Otišli smo kada je počeo rat.

TUŽILAC GUSTAFSON – PITANJE: A kada je to bilo? Kada ste vi i vaša porodica otišli iz sela? Ako ne možete da se setite datuma, recite nam ono čega se najbliže sećate? Dakle, godišnjeg doba ili meseca.

SVEDOK 65 – ODGOVOR: Bilo je proleće, to je bilo početkom rata.

TUŽILAC GUSTAFSON – PITANJE: Hvala. A, onaj dan kada ste napustili svoje selo, koje doba je bilo, da li je bilo jutro ili podne, popodne? Koje doba dana je to bilo?

SVEDOK 65 – ODGOVOR: Pa, bilo je to negde oko 1 ili 2. Da budem iskren, nije nam palo na pamet da gledamo koliko je sati.

TUŽILAC GUSTAFSON – PITANJE: Da li mislite 1 ili 2 sata, popodne, ili 1 ili 2 sata noću?

SVEDOK 65 – ODGOVOR: Popodne.

TUŽILAC GUSTAFSON – PITANJE: Tog dana kada ste napustili selo, negde oko 1 ili 2 popodne, da li se nešto toga jutro, pre nego što ste vi otišli, dogodilo u vašem selu?

SVEDOK 65 – ODGOVOR: Da, tamo su došli neki Albanci, pitali su mog oca, gde su ti sinovi? Zašto ne kažeš svojim sinovima da obuku uniforme?

TUŽILAC GUSTAFSON – PITANJE: Da li ste vi to videli i čuli lično, ili je to nešto o čemu vam je vaš otac ispričao?

SVEDOK 65 – ODGOVOR: Moj otac mi je to ispričao, ja tamo nisam bio. Radio sam, jer sam morao da zaradim da ishranim porodicu. A onda smo otišli iz sela. Otišli do drugog sela, do jednog drugog mesta, nedaleko od ovog našeg sela, oko sat ili dva daleko.

TUŽILAC GUSTAFSON – PITANJE: Hvala. Kada vam je otac rekao da su došli neki Albanci i pitali ga zbog čega njegovi sinovi ne nose uniforme, da li vam je rekao na kakve uniforme je mislio?

SVEDOK 65 – ODGOVOR: Pa, zašto ne nose Albanske uniforme.

TUŽILAC GUSTAFSON – PITANJE: Uniforme nekih snaga, neke organizacije?

SVEDOK 65 – ODGOVOR: Uniforme OVK. Oni nisu imali uniforme, ti što su došli u našu kuću. Oni su bili civili. Tako mi je otac rekao.

SUDIJA ORIE: Gospođo Gustafson, ima nekih nejasnoća oko toga ko to nije nosio uniforme. Možda biste mogli to da razjasnite. Svedoče, vaš otac vam je rekao da su ti ljudi, koji su došli pitali zbog čega njegovi sinovi ne nose uniforme. Kakve su uniforme oni očekivali da sinovi vašeg oca treba da nose?

SVEDOK 65: Rekli su, zbog čega ne kažem svojim sinovima da pristupe.

SUDIJA ORIE: Čemu da pristupe?

SVEDOK 65: Da pristupe njima.

SUDIJA ORIE: Ko su to „oni“.

SVEDOK 65: Albanci.

SUDIJA ORIE: Da, ali, da li je mislio na neke konkretne snage, mislim, ako je rekao zbog čega im ne pristupe. Kome tačno je trebalo da pristupe?

SVEDOK 65: Albancima. Moj otac im je rekao, ja ne mogu da kažem svojim sinovima da pristupe, jer bi onda ostao samo sa dve ćerke.

SUDIJA ORIE: Da. Vi ste rekli da pristupe Albancima. Pošto su oni govorili o uniformama, da li je vaš otac shvatio to, bar onako kako je vama rekao, da vi treba da pristupite nekim albanskim oružanim snagama?

SVEDOK 65: Da, tako je.

SUDIJA ORIE: A, da li znate za ime nekih takvih snaga, ili vam je vaš otac pomenuo neke oružane snage za koje je bilo sugerisano da bi trebalo da im pristupite?

SVEDOK 65: Oni su bili iz Glođana/Gllogjan, on ih nije poznavao. Rekao je da su oni iz Glođana/Gllogjan.

SUDIJA ORIE: Da, ali ja sam vas pitao, da li te oružane snage, naime, ... bilo je sugerisano da bi trebalo da nosite uniforme. Čije uniforme, tačno?

SVEDOK 65: Oslobođilačke vojske Albanaca, OVK, ukratko.

SUDIJA ORIE: Hvala vam. Gospođo Gustafson, nastavite.

ADVOKAT GUY-SMITH: Oprostite, ako mogu samo ja nešto da pitam, da bi mi bilo jasno. Moguće da nisam do kraja shvatio. Ako sam ja dobro shvatio, svetočenje ovog gospodina, u petom redu on je rekao da, ljudi koji su došli da nisu nosili uniforme, da su bili civili. Pa, samo hoću da se uverim da sam dobro to razumeo, da je on rekao, upotrebio reč „oni“ više puta, pa nisam bio siguran, mislio sam da sam možda ja pogrešno razumeo, da su osobe koje su vodile taj razgovor sa njegovim ocem bili civili. Samo sam hteo da proverim da nisam pogrešno razumeo ono što piše u transkriptu.

SUDIJA ORIE: Tako sam i ja shvatio. Međutim, ako gospođa Gustafson želi, ona može dalje da to ispita.

TUŽILAC GUSTAFSON – PITANJE: Mene odgovor sasvim zadovoljava. Idem dalje. Svetoče, u ovom trenutku, kada je vaš otac vama rekao o tom razgovoru, da li ste vi bili pripadnik OVK?

SVEDOK 65 – ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC GUSTAFSON – PITANJE: A vaš brat?

SVEDOK 65 – ODGOVOR: Ne, mi smo otišli. Otišli smo iz sela. Istog dana smo napustili kuću, moj brat, majka, deca, moje sestre su bile udate.

TUŽILAC GUSTAFSON – PITANJE: Hvala. A, pre nego što ste napustili selo, da li ste bilo kada pripadali OVK?

SVEDOK 65 – ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC GUSTAFSON – PITANJE: A, vaš brat, da li je on ikada bio pripadnik OVK, pre tog dana?

SVEDOK 65 – ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC GUSTAFSON – PITANJE: A vaš rođak, da li je on ikada bio pripadnik OVK?

SVEDOK 65 – ODGOVOR: Ne. Niko od nas nije bio pripadnik OVK. Mi se nismo stavljali ni na jednu stranu. Mi smo prosto radili da zaradimo hleb nasušni.

TUŽILAC GUSTAFSON: Časni Sude, da li možemo da pređemo na privatnu sednicu.

(privatna sednica)

sekretar: Časni Sude, opet smo na otvorenoj sednici.

SUDIJA ORIE: Gospođo Gustafson, možete da nastavite.

Fond za humanitarno pravo
dokumentovanje i pamćenje

TUŽILAC GUSTAFSON – PITANJE: Svedoče, vi ste rekli, oni su došli i odveli mog brata. Da li ste sećate dana kada je vaš brat odveden?

SVEDOK 65 – ODGOVOR: To je bilo 4. jula.

TUŽILAC GUSTAFSON – PITANJE: 4. jula 1998. godine?

SVEDOK 65 – ODGOVOR: Ne znam. Moj otac mi je rekao kog dana su ga odveli. Ne znam gde su ga odveli, ja sam ga tražio svuda redom, ali nisam mogao da ga pronađem.

TUŽILAC GUSTAFSON – PITANJE: Hvala vam. Dakle, to je bilo 4. jula. A koje je bilo doba dana kada su oni došli i odveli vašeg brata? Da li je to bilo ujutro, popodne, uveče? Koje doba dana?

SVEDOK 65 – ODGOVOR: Pa, bilo je to oko 12 sati, pre podneva. Nisam imao sat, bio sam u dvorištu i imao sam, i u ruci sam držao neku vočku.

TUŽILAC GUSTAFSON – PITANJE: Hvala. Bili ste, dakle, u dvorištu, bilo je oko 12 sati. Da li je vaš brat bio u dvorištu sa vama?

SVEDOK 65 – ODGOVOR: Da. Moj brat je bio na ulici, na nešto višem mestu. Oni su ga odveli. Mi smo jeli, oni su došli i pitali me za mog rođaka, pitali me gde je, ja sam rekao da ne znam. Onda su me pretukli. Da li da nastavim?

TUŽILAC GUSTAFSON – PITANJE: Znam da je ovo teško. Ali vas stvarno molim da samo odgovarate na moja pitanja i to na svako pitanje posebno i da sačekate moje sledeće pitanje, pre nego što bilo šta dalje kažete. I, molim vas, da vaši odgovori budu kratki i direktni što je više moguće.

SVEDOK 65 – ODGOVOR: U redu. Možemo da ponovimo.

TUŽILAC GUSTAFSON – PITANJE: Pitala sam vas da li je vaš brat bio u dvorištu i vi ste rekli „da“, a potom ste rekli „moj baj je bio na ulici“. Gde je bio vaš brat kad su ljudi došli po njega?

SVEDOK 65 – ODGOVOR: Blizu mene. Izašao je na ulicu. Ja sam jeo sa drugima. On je izašao ...

TUŽILAC GUSTAFSON – PITANJE: Hvala vam...

SVEDOK 65 – ODGOVOR: ... Izvinjavam se. Otišao je do radnje da kupi cigarete.

(Pretresno veće i sekretar se savetuju)

SUDIJA ORIE: Izvolite gospođu Gustafson.

TUŽILAC GUSTAFSON: Da li možemo da pređemo na privatnu sednicu?

(privatna sednica)

Fond za humanitarno pravo
dokumentovanje i pamćenje

sekretar: Časni Sude, opet smo na otvorenoj sednici.

SUDIJA ORIE: U redu. Izvolite gospođo Gustafson.

TUŽILAC GUSTAFSON – PITANJE: Rekli ste da je vaš brat izašao na ulicu. Da li se on vratio u dvorište gde ste vi bili?

SVEDOK 65 – ODGOVOR: Ne, oni su ga odveli dok je bio napolju, na ulici. Ja sam izašao i rekao im, ne vodite mog brata.

TUŽILAC GUSTAFSON – PITANJE: Dobro. Da li je to onda bilo na ulici odmah izvan dvorišta gde ste vi bili?

SVEDOK 65 – ODGOVOR: To nije bilo daleko od mesta gde sam se ja nalazio. Kada sam izašao rekao sam im da ne vode mog brata, oni su ga stavili u auto i onda su se vratili u dvorište, gde sam ja bio i onda su me dobro pretukli, gurnuli moju ženu i psovali je.

TUŽILAC GUSTAFSON – PITANJE: Da li ste vi videli kako se ti ljudi približavaju koji su došli da odvedu vašeg brata?

SVEDOK 65 – ODGOVOR: Da, video sam ih i veoma dobro se toga sećam.

TUŽILAC GUSTAFSON – PITANJE: Da li su oni došli automobilom ili pešice?

SVEDOK 65 – ODGOVOR: Oni su ostavili vozila na ulici, tamo su bili sa mojim bratom, a onda su došli do mesta gde sam se ja nalazio, gde su me tukli. Ja sam ponovo ustao na noge.

TUŽILAC GUSTAFSON – PITANJE: A, koliko je vozila i ljudi došlo?

SVEDOK 65 – ODGOVOR: Nisam ih sve poznao. Nisam ih broja, ali znam, da ih je bilo mnogo i rekao bih nekih sedam ili osam automobila. Jedan je imao crnu odeću i crnu kapuljaču preko glave. Pitao me je (...) (*Izbrisano po nalogu Pretresnog veća*) (...) i ja sam odgovorio da ga ne znam ... Zapravo nisam odgovorio da ga ne znam, već da ne znam gde je.

TUŽILAC GUSTAFSON – PITANJE: Hvala vam.

SUDIJA ORIE: Gospođo Gustafson, gledam na sat.

TUŽILAC GUSTAFSON: Da, dobro. Ovo je pravi trenutak da se prekine sa radom za danas.

SUDIJA ORIE: Svedoče 65, završićemo za danas, 7 sati je već. Nastavićemo sutra ujutro u 9 časova. Hteli bismo da vas tada ponovo vidimo i hteo bih da vas upozorim, da ne treba ni sa kim da razgovarate o svom dosadašnjem svedočenju, ni i o predstojećem svedočenju sutra.

SVEDOK 65: U redu.

SUDIJA ORIE: Završavamo sa radom. Gospodine sekretaru, recite nam u kojoj ćemo sutra sudnici biti, u trojci ili ...

(Pretnesno veće i sekretar se savetuju)

SUDIJA ORIE: Dakle, završavamo sa radom za danas, nastavljamo sutra u 9.00 časova, u sudnici broj 3, 11. septembra.

Sednica je završena u 19:03 h.

Nastavlja se u utorak, 11. septembra 2007. godine u 9.00 h

FOND ZA HUMANITARNO PRAVO

Fond za humanitarno pravo
dokumentovanje i pamćenje